

skazal našega prvega mojstra v podobarstvu. — Slavni gosp. profesor dr. Miklosič se je na poti v Istro včeraj in predvčeranjem mudil v Ljubljani. — Iz Dunaja naznanja neki časnik, da je 1. dan oktobra odločen za začetje vožnje blaga po železnici v Terst.

Novičar iz raznih krajev.

Nj. c. k. Veličanstvo, Cesar, so privolili, na Dunaji v letu 1859 obertnijsko razstavo napraviti. Za pripravlanje k tej razstavi se je na Dunaji zbor osnoval, ki bo v kratkem v svojih sejah se najpopred posvetoval zastran prostora, sestave, razdelbe, uredbe in kraja, kterege bo za poslopje izbrati. — Nj. c. k. Veličanstvo, Cesar, so poslali fml. baron Köllerstein-a v Varšavo, ruskega cara v Njih imenu pozdravit; iz enacega namena je šel general kojništva, grof Šlik v Krakov. — Visoko ministerstvo za uk je razpisalo, da ne more bukev za učiteljske biblioteke na ljudskih šolah posebej priporočati, da se mu pa primérno zdí, se pri tem pravila deržati, ktero veljá za izbéranje bukev za premije. — Vsih oči so sedaj na dvé mesti obrnjene. Pervo téh mest je Stuttgart v virtemberškem kraljestvu, kjer se snideta 27. dan t. m. cesar Napoleon in car Aleksander. Drugi pot se zgodi v tem stolétji, da se ruski in francozki vladar na nemški zemlji pozdravita, in naključí se, da sta si v letu 1808 v Erfurtu roke podala, in sicer 27. septembra, kakor letos. Takrat je stal Napoleon I. na temenu svoje mogočnosti v blišobi slave. Vse je bilo poderto, na zemljo trešeno, potaptano; srednja in južna Evropa je zdihovala v sužnosti. Razuu Francozke je samo še Rusija stala. Oblastnika téh dvéh dežel, ki sta malo pred se zlobno bojevala, sta sklenila, se bolj soznaiti in sta se sošla zato v Erfurtu. Vse drugače je letos. S Francozi terpi mir že 42 let; sedanji Napoleon nosi meč v nožnici in vsakemu pametnemu Francozu se gnjusi prešerno vneta vojska in celi svet je prepričan, da je namen omikanih narodov drug, kakor vzajemno mesarjenje. Kaj bodeta cesarja v Stuttgartu sklenila, ne more nihče vediti; da bo ta shod tudi kaj važnosti imel, se posname iz tega, da spremlja vsacega cesarja njegov prvi minister. Bog daj, da bi bili pravi preroki, kateri pravijo, da je namen tega shoda: zatreči slednje sovraštvo med narodi, zmanjšati armade, prekucijske naklepe zadušiti in blagostanje narodov pomnožiti! — Drugo mesto, kamor tudi vse gleda, je Rim. Vse bi rado vedlo, kaj bo papež po svoji vrnitvi storil. Rimci so po izgledu prebivavcov nekterih legacij mestnemu odboru pismo podali, s katerim ga prosijo, papeža prositi, da bi v postavodajstvu kakor tudi v upravi marsikaj popravil, kar se s potrebami in razmériami današnjih dni več ne sklada. To pismo je rimski policíi zlo neprijetno bilo in vse je storila, da bi ga papež ne dobil v roke. — Serbski Dnevnik piše, da je Jako Kusovac črnogorskemu starašinstvu v Cetinje na vprašanje, zakaj je Cuca-ta v Carigradu umoril, odgovor dal, da je storil to iz svojega nagiba, ker je Cuca Črnogorce gerdo obrekoval. Izgnali so ga potem iz Cetinj. Dalje piše imenovani časnik, da je prišel angležk komisar v Cetinje, med Črnogorci, kakor mislijo, vojakov za Indijo naberat. — Znanega tolovaja Rosza Sandor-a so 10. t. m. v Budo pripeljali, kjer bo, hudodelstva veličanstvene razžalitve obdolžen, sojen, ker mu nobenega ropomora ne morejo dokazati. — V Bruselu so odperli 13. t. m. slovesni zbor oftalmologiški, to je, zastran bolezní oči. Več ko 200 najimenitniših zdravnikov za oči se je sošlo. — Starašina in pervak evropejskih učenih mož, Aleksander žl. Humboldt je obhajal 13. t. m. svoj 89. rojstni dan. — Volitve v Moldavi so se 10. t. m. začéle; prva je duhovšina volila in se za zedinjenje izrekla. Čakati je še, kako so posestniki in kmetje volili. — Pešica Angležev, kateri Delhi oblegajo, se korenjaško derží. Trikrat so obleženci na-nje vdarili, pa vselaj so mogli s kervavimi

glavami jo nazaj v mesto potegniti. Tudi Angleži so 500 mož zgubili. Pa od dné do dné jim prihaja več pomoči. — Angleži si prizadevajo po vsi moči, toliko vojakov v Indijo poslati, da si upajo tako kmali ko bo moč, vstajo vgasiti. Zavaljo tega naberajo domá, kakor v družih deželah, vojakov, znižujejo domá méro novincev in pošiljajo dan na dan pomoč v Indijo iz Vélike Britanije, z joniških otokov, z otoka Malte itd. Če jim pojde vse po sreči, bodo v kratkem 76.000 vojakov v Indii imeli, in po besedah skušenega generala Ch. Napier-a jim ne bo dosti čez 80.000 vojakov tréba.

Svetega Mihela vaga.

(Dalje in konec.)

Pred Božji tron vojšak nebes
Kot strela vé skočiti
Rekoč: Gospod! kaj zapoveš?
Kaj meni je storiti?

Vse tiho je okoli blo,
Gospod Bog pa iz srede
Serdit zavzdignil je krepko
Prot vodju te besede:

„Prekleti hudobije sin
Po zemlji se razvira,
Volkov požrešnih truma ž njim
Ovčice mi požira.

Z vojsko zapodi njega preč,
Kaj ima on pri mojih?
Naj doli v brezno gré goreč
Se slinit okolj svojih.“

Priklonil se je vojskovod,
Vojšake k sebi kliče:
„Li kdo je kakor Bog Gospod?
Udrimo nad hudiče.“

Med tem je Satan bil prignal
Novince dol' med zlodje,
Kjer dalje je tako možval
Sklicavši svoje vodje:

Nakviško hočem pred Bogá,
Naj bode mi pripušal,
Da, kdor se meni ne podá,
Kot Joba ga bom skušal.

Rogač gré k vagi pred nebo,
Alj notri si ne upa,
Ko redki notri cepajo.
Za njimi bistro kuka.

Ni družbe k nji se stisniti,
Med njo naprej hoditi,
Bogu priklon napraviti.
V pogovor se spustiti.

Zdaj ravno imenitnih ni,
Le ž njimi se pečati,
Do kraja jim odperati,
Odperto popušati.

Nazadnje truma prihití:
Mučenci so s Kitaja,
Nebes gorki so vredni bli;
Odpró se jim do kraja.

Od vage Satan smuk med nje,
Le hajdimo v nebesa! —
Vojšakov notri so verste.
On praska se za ušesa.

Tako zdaj satan moti svet
In bo ga dalje motil.
Dobiček mora on imet' ?
Zastonj se ni napotil.

Oberne se na vrat na nos,
Gré k svojim, ter jim pravi:
Zdaj vojska bo, in kdor je kos,
Naj se za-njo pripravi.

Junaki moji! drag je čas,
Evropo obhodite;
Da grom ne bo prezgodaj vas,
Se varno še prikritite.

Ti, Mamon! kamorkoli greš,
Le dobro se poprimi.
Ti, Belcebub! da me umeš,
Ti hodi proti Rimi.

Na nemško stran jez poletim,
Dežele bom nadražil,
Da narod bode vlado Rim
Kot pajka zlo sovražil.

Na boj pripravljena stoji
Presneta vojska una
Pa saj smo perloviti mi,
Le tiho, buzakljuna!

Več let se vé peklenski roj
Mihelu prikrivati,
Našuntal je ljudi na boj
Med sabo se končvati.

Bog svoje ljudstvo je podperl
U prid katoljske vére
Na hčer sionsko se ozerl,
Jo rešil iz pripére.

Vojšaki Božji so z vojsko
Peklenškeke podili;
Kervavo pomirit' zemljo,
So šuntarje strebili.

Pa satan miroval ne bo,
Si še katero speti;
S tovarši se inkognito
Napravil je po sveti.

V popotni list si dal imé,
On pravi, da je „Šega“,
In Mamon si „Previden“ dé,
Popotva zraven njega.

Peklenski vodja Belcebub,
Kaj zmislil si je hudi?
On pravi, da je „Miloljub“,
Pa je slepar med ljudi.

„Nedolžen sem“ dé Asmodej; —
Povsod ga je zadosti,
V samotah, družbah in naprej,
Posebno pri mladosti.

Požencan.

Pogovori vredništva. Gosp. M. M. v G.: Le pošljite namenjeni sostavek.